

ת"פ 4760/08/12 - מדינת ישראל נגד עדן חתויל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4760-08-12 מדינת ישראל נ' חתויל ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עומר סגל-רוזנבוים

המאשימה

נגד

עדן חתויל
ע"י ב"כ עו"ד בני נהרי

הנאשם

גזר דין

לאחר שמיעת חלק מראיות התביעה בפני מותב אחר, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות לעונש, הודה הנאשם ביום 31.3.15 בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:

א. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. פציעה בצוותא כשהעבריין נושא נשק קר, לפי סעיף 1335(1) ו-1335(2) לחוק הנ"ל;

ג. תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל;

ד. התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק הנ"ל;

לנוכח גילו, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן וכן הופנה לקבלת חוות-דעת של הממונה על עבודות השירות - תוך התראה שאין בכך להצביע על תוצאה סופית בהליך.

מעשי הנאשם:

1. בתאריך 26.4.12 עבר הנאשם עבירה של **תקיפה חובלנית** (אישום שלישי):

א. בשעה 01:30 לערך, לאחר חילופי דברים בין הנאשם וחבריו לבין המתלונן מר א מ, אותו לא הכיר הנאשם קודם לכן, תקף הנאשם את א וניפץ על ראשו בקבוק;

ב. לא נגרמו חתך בעומק 0.5 ס"מ בעורפו ושני חתכים שטחיים בראשו, הוא הובהל

באמבולנס לבית חולים, ונזקק לטיפול רפואי;

2. בתאריך 25.7.12 עבר הנאשם עבירות של **תקיפה ופציעה בצוותא בנשק קר** (אישום ראשון):

א. בשעה 03:15 לערך, תקף הנאשם יחד עם חבריו, וביניהם אלי וניסים, את המתלונן מר ס ר - מאבטח שלא בתפקיד, שנזעק לסייע למאבטחים במקום לטפל באירוע אלימות;

ב. הנאשם וחבריו חבטו בס, דחפו אותו, הצמידו אותו לקיר, הכו באגרופיהם ובברכיהם בגופו, ולאחר שניסים הפיל אותו במורד מדרגות - המשיכו הנאשם וחבריו להכות בו כשהוא מוטל על הארץ, ניסים חבט בו ואלי בעט בו פעמיים, בבטנו ובחזהו;

ג. באותן נסיבות נדקר ס על-ידי מי מהתוקפים בחפץ חד שהובא למקום על-ידי הנאשם - בכתב האישום לא צוין על-ידי מי, ואניח לזכות הנאשם שעל-ידי אחר;

ד. כתוצאה מתקיפתו של ס על-ידי הנאשם וחבריו, נגרמו לו פצע דקירה והמטומה בעכוזו, שני פצעי דקירה באחורי ירכיו, ארבעה חתכים שנתפרו, וחבלה בארובת עין שמאל. ס הובהל לבית חולים, אושפז וקיבל טיפול רפואי;

3. בתאריך 29.7.12 עבר הנאשם עבירה של **התחזות כאדם אחר במטרה להונות** (אישום שני):

א. המשטרה ביקשה לאתר את הנאשם ולהביאו לחקירה;

ב. שוטרים שהגיעו למלון במסגרת טיפול באירוע אחר, נתקלו בנאשם אשר התחזה בפניהם כדודו ששמו חן חתויל, במטרה להונות;

תקיפה ופציעה בצוותא כשהעבריין נושא נשק קר - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. עבירות התקיפה והפציעה מגנות על שלמות הגוף והבריאות, ועל אוטונומיות האדם על גופו. עבירת הפציעה מכוונת למצב של סיכון מוגבר לחיים ולבריאות, ובוודאי למצב בו הסכנה מחמירה מאוד, בנוכחות נשק קר;

2. הנאשם פגע בערכים אלו באופן חמור וקשה, כשהוא וחבריו התנפלו ללא סיבה ממשית על המתלונן והפליאו בו מכותיהם, כולם נגד אחד, וכשלא התקררה דעתם גם כשהמתלונן היה מוטל על הארץ. הנאשם מסר לאחר חפץ חד, באותן נסיבות של תקיפה מרושעת, ולא לשום צורך אחר אלא לשם הפגיעה במתלונן. כך, אף שהנאשם לא דקר בעצמו את המתלונן, אחריותו לדקירות ולתוצאותיהן גדולה;

3. גם אם לא היה תכנון מדוקדק קודם לאירוע, הרי נמשך האירוע והתגלגל דקות ארוכות, ובשום שלב - גם בשלב המפסיק של הפלת המתלונן במדרגות - לא פסקו מעשי האלימות ועד לדקירה באותו חפץ חד;

4. הנאשם טען כי היה תחת השפעת אלכוהול (בתסקיר). גם אם כך הדבר, אין בכך כדי להסביר את המעשה או להקל בחומרתו.

5. תוצאות המעשה היו קשות, וניתן גם לתאר את התוצאות הנפשיות לתקיפה מסוג זה. הנזק הפוטנציאלי חמור לאין-שיעור.

6. גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה לא ישפיע על קביעת המתחם:

א. בית המשפט העליון נתן בידינו כלי פרשני, שם לקבוצת נאשמים בה מתקיימים מאפיינים ייחודיים - "בגירים צעירים". השייך לקבוצה זו איננו בשום פנים ואופן אוטומטי או תלוי-גיל בלבד, ואף לא מבטיח כשלעצמו הקלה בעונש או פטור ממאסר, ובכל מקרה ולכל נאשם יש לבחון קיומם של מאפיינים אלו. ע"פ 2420/15 **אברהם נ' מ.י.** (2015) שניתן מפי הש' ג'ובראן[1] בהסכמת הש' עמית ושהם, הבהיר כך את המשמעות הנכונה של המושג, ופתר-למעשה קשיים והסתייגויות קודמים (וראו דברי הש' חיות וסולברג בע"פ 452/14 **דבוש נ' מ.י.** (2014); דברי הש' ברק-ארז בע"פ 7661/13 **אבו-נאסר נ' מ.י.** (2014); דברי הש' רובינשטיין בע"פ 2357/13 **רוש נ' מ.י.** (2013); דברי הש' עמית בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מ.י.** (2013));

ב. כפי שנאמר בפסיקת בית המשפט העליון, גם ללא שימוש במושג מתחדש זה של "בגירים צעירים", ניתן וראוי לשקול שיקולים הנעוצים בתפיסות חדשות של תהליך ההתפתחות הקוגניטיבי של עבריינים המשתייכים לקבוצת גיל זו:

ג. המשמעות שניתן לתת לגיל הנאשם איננה רק במהלך קביעת העונש בתוך המתחם שנקבע, לפי סעיף 40א(1) לחוק העונשין, אלא גם במסגרת קביעת מתחם העונש, לפי סעיף 40ט(א)(6) המורה להתחשב ב"יכולתו של הנאשם להבין את אשורו ואעושה, את הפסול שבמעשהו ואות המשמעות ממעשהו, לרבות בשלגילו" - ולעתים גם לפי סעיף 40ט(א)(7) הדין במידת יכולתו של הנאשם להימנע ממעשה ובמידת השליטה שלו על מעשהו (עניין **אברהם**, פסקה 21; עניין **דבוש**, פסקה 4 לדברי הש' סולברג; עניין **רוש**, פסקה י"ט);

ד. בבדיקה הקונקרטית והפרטנית הנדרשת יבדוק בית המשפט נתונים מרכזיים אלו: "קרבתו [של הנאשם] לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש" (עניין **פלוני**, פסקה 58; עניין **אברהם**, פסקה 20). המטרה של כל אלו, היא לבחון אם מתקיים "פוטנציאל השיקום המוגבר" (**אברהם**, שם);

ה. תסקיר שירות המבחן רחוק מלעודד או להצביע על פוטנציאל שיקום מוגבר. הנאשם מתקשה להעמיק ולבחון את מקורות האלימות שהוא מגלה, מביע נכונות ראשונית בלבד להשתלב בטיפול, ועדיין נודעת ממנו סכנה "ברמה בינונית" להתפרצות אלימה "בחומרה בינונית";

ו. כשנתיים ויותר לאחר המעשים דנן, בדצמבר 2014, שב הנאשם וביצע מעשה אלימות, והפעם מחושב ולשם מטרה רכושית: מעשה של תקיפה כדי

לגנוב וגניבה של טלפון נייד מעובר אורח, בגינו נדון הנאשם למאסר בעבודות שירות וענישה נלווית (רישום פלילי תע/1; תסקיר); לכך יש להוסיף מידע מדאיג שהתקבל מהממונה על עבודות השירות - גם במהלך המחצית השנייה של 2015, עת ריצה הנאשם עבודות שירות בגין התיק הנ"ל, התנהג הנאשם באופן פורק-עול ואף הכין פצצה מאולתרת שגרמה לפיצוץ במקום עבודה;

ז. ברור אפוא שנתוניו של הנאשם אינם מצדיקים שימוש באמצעי חריג של שינוי מתחם הענישה בשל גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים;

7. הנחיית בית המשפט העליון המכתיבה את מדיניות הענישה, מצווה להחמיר בעונשיהם של עברייני אלימות, ובפרט אלימות המערבת שימוש בנשק קר. הענישה הנוהגת עוקבת ככלל אחרי קו זה, וחריגות ממנו מוצדקות בנסיבות מיוחדות או שיקולים של שיקום מוצלח.

8. חבריו של הנאשם למעשי האלימות, ניסים ואלי, הורשעו (במסגרת הסדר טיעון דיוני) בעבירה של תקיפה בצוותא בלבד. בגזר הדין נקבע כי לא ניתן לייחס להם את הפציעות, ומתחם העונש שנקבע נע בין חודשי מאסר ספורים (שניתן לרצותם גם בעבודות שירות) לבין שמונה חודשי מאסר, כעונש עיקרי (ת"פ 40439-01-14). עניינו של הנאשם חמור במידה ניכרת מעניינם, בהיותו אחראי לפציעות קשות וכמי שהביא לזירה נשק קר מתוך כוונה פוגענית שהתממשה. עם-זאת, ייקבע המתחם דכאן תוך התייחסות ממתנת למתחם דשם.

9. מתחם העונש ינוע אפוא בנסיבות העניין בין 8 לבין 20 חודשי מאסר, כעונש עיקרי (לולא ההתייחסות הממתנת למתחם שנקבע בתיק הנזכר, היה המתחם נקבע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר).

תקיפה חובלנית (שבירת בקבוק על ראש הקורבן) - מתחם העונש ההולם:

1. אף בעבירה זו מוגנים הערכים של שלמות הגוף והבריאות ושל אוטונומיות האדם על גופו, ואף כאן פגע בהם הנאשם באורח חמור וקשה כשניפץ בקבוק על ראשו של הקורבן, לדבריו בגין ויכוח.

2. המעשה לא היה מתוכנן, הסיבה - לא-סיבה, והאלימות סתמית וקשה. הנזק שנגרם היה ממשי, ואילו הפוטנציאל חמור ומסכן חיים.

3. כמפורט לעיל, אין בגילו הצעיר-מאוד של הנאשם כדי להשפיע על קביעת המתחם.

4. בית המשפט העליון התווה מדיניות ענישה מחמירה בעבירות אלימות, לרבות אלימות סתמית של צעירים (וראו למשל רע"פ 8566/13 טקצ'נקו נ' מ.י. (2015)). הפסיקה אכן החמירה בעונשיהם של התוקפים חבריהם בניפוץ בקבוק על ראשם, וראו למשל עפ"ג 45636-06-16 מ.י. נ' טל (נאשם צעיר עם נסיבות מיוחדות, העונש העיקרי הוחמר ל-12 חודשי מאסר), ת"פ 10016-07-12 מ.י. נ' י.ב. (2014), ות"פ 50763-11-10 מ.י. נ' אבו כשק (2014).

5. מתחם העונש שייקבע יהא זהה או דומה למתחמים שנקבעו בנסיבות דומות, וינוע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

התחזות כאדם אחר במטרה להונות - מתחם העונש ההולם:

דומה כי אין חולק על-כך שהמתחם ההולם לעונש העיקרי נע בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים שניתן גם לרצותם בעבודות שירות. במקרה דנן לא תהא לכך השפעה מהותית לעונש הכולל, ולא ארחיב.

העונש לא יחרוג מהמתחמים:

תסקיר שירות המבחן איננו מצביע כלל על שיקום מוצלח או אף על פוטנציאל ממשי לכזה. הנאשם מפגין נכונות ראשונית לטיפול, אך בכך אין די כדי להצדיק שימוש באמצעי החריג של חריגה מהמתחמים.

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשם יליד 1993, כבן 23 כיום, רווק המתגורר בבית הוריו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לא גויס לצה"ל ואינו עובד בעבודה קבועה. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית ומתפקדת, אך יחסיו עם הוריו היו מתוחים עקב חזרתם בתשובה בעוד הוא נותר חילוני. כך, המשפחה איננה מקור להכוונה ולתמיכה עבור הנאשם. תאונת דרכים שעבר בשנת 2013 הותירה כאבים כרוניים ברגלו, והוא מקבל תשלומי פיצויים. לדברי הנאשם, הוא עומד להתחתן בקרוב.

2. הנאשם חבר מנעוריו לחברה שולית שאת ערכיה ספג, וגם מעבר המשפחה לעיר אחרת כדי לנתקו מחברה זו לא הועיל - לפי האמור בתסקיר, הנאשם מצוי עדיין בקשרים עם עבריינים. הנאשם צורך אלכוהול מגיל 17, ותחת השפעת המשקה הוא מתקשה בוויסות דחפיו התוקפניים. הנאשם מכיר בבעיה זו אך שולל צורך בטיפול.

3. ביחס לעבירות, הביע הנאשם חרטה ואמפתיה לנפגעים, אך לפחות לגבי אירוע התקיפה בצוותא היתה הכרתו בפסול שבהתנהגותו מוגבלת והוא התקשה להעמיק בהבנת מקורות התוקפנות.

4. שירות המבחן מצא כי היחסים המעוררים של הנאשם עם הוריו, שגרמו לכך שלא יכול היה לקבל מענה לצרכיו ולתסכוליו, הובילו לצבירת כעס ותסכול שהתפרצו בצריכה לרעה של אלכוהול ובאלימות. השירות התרשם כי הנאשם מתקשה להסתגל למסגרות, חסר גבולות פנימיים, מתנהל באופן ילדותי ואימפולסיבי, מתקשה לשלוט בדחפיו במצבי תסכול ודחק, משתמש לרעה באלכוהול, ומתקשה להתייחס למקורות תוקפנותו.

5. כללם של הנתונים שנפרסו לעיל, יחד עם נסיבות העבירות בהן הורשע והעבירה הנוספת מחודש דצמבר 2015, מצביע על פוטנציאל חמור להישנות מעשי אלימות. שירות המבחן התייחס גם לגורמים חיוניים - הבנת החומרה שבמעשים, חרטה ואמפתיה - והגיע למסקנה שהסיכון להישנות מעשי אלימות הוא בינוני, והחומרה הצפויה הנה בינונית. אבהיר, שעל-אף סיכון משמעותי זה, לא יוחמר עונשו של הנאשם משיקולי מסוכנות.

6. מצבו של הנאשם מצדיק ומצריך טיפול, והנאשם ביטא נכונות ראשונית לכך. לנוכח גילו הצעיר והצורך בטיפול, המליץ שירות המבחן על ענישה משקמת לרבות אפשרות של כפרה (באמצעות הליך גפ"ן, שטרם החל), ולהימנע מכליאתו.

7. לעולה מהתסקיר יש להוסיף את המידע המדאיג שהתקבל מהממונה על עבודות השירות: הנאשם החל

לרצות שישה חודשי עבודות שירות במאי 2015, אך טרם סיים אותן עד-היום. הנאשם הרבה לאחר ולהיעדר מהעבודה, תפקודו היה ירוד ביותר וכלל בעיות משמעת רבות - לרבות הכנת פצצה מאולתרת בבקבוק פלסטיק שגרם לפיצוץ. אין צורך לומר שהנאשם לא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות;

8. הנאשם עדיין צעיר, ובתקופת ביצוע העבירות היה צעיר מאוד. גילו של הנאשם יזכה למשקל מקסימאלי בקביעת העונש, וכך גם הפגיעה הצפויה בנאשם בשל המאסר, יחיד בחייו.

9. לנאשם אין תלויים, אך העונש יפגע ולו-רגשית במשפחתו ובארוסתו, ואף לכך יינתן משקל-מה.

10. הנאשם גילה לכאורה תובנה לחומרת מעשיו, ולו מוגבלת, ואף הביע אמפתיה לנפגעים. היכולת לתת לכך משקל לזכות הנאשם תהא מוגבלת אף-היא: חרטה ותובנה אינן יכולות לדור בכפיפה אחת עם הישנות כפולה ומשולשת של מעשי אלימות מכוערים באפריל וביוני 2012 ובדצמבר 2014; אף לא עם התנהגותו של הנאשם במהלך ריצוי עבודות השירות בתקופה האחרונה ממש;

11. התנהגותו הכללית של הנאשם אף-היא אינה מקור לתקווה ובסיס להקלה בעונש, לנוכח המתואר לעיל. עם-זאת, אתן למצוקות נערותו של הנאשם משקל מתאים לקולא;

12. זמן ניכר חלף מאז ביצוע העבירות, אולם משלא ניצל הנאשם זמן זה כדי לייצב חייו ולשנות תפיסותיו והתנהגותו, כעולה מהתסקיר ובעיקר מחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות, לא יינתן לנתון זה מלוא המשקל המקל;

13. לנוכח כל האמור ימוקם עונשו העיקרי של הנאשם בחלקו התחתון של כל מתחם, אך לא בספו התחתון. לנסיבותיו המקלות של הנאשם יינתן משקל נוסף, בהטלת העונש במאוחד תוך חפיפה משמעותית של העונשים.

14. באין מנוס ממאסר משמעותי ולנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אמנע מהטלת קנס. לא כך באשר לפיצוי, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשוו ע"פ 5761/05 מג'דלאוני נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י. (2012)). מועד תשלומי של הפיצוי יידחה ואילו דחייתו הנוספת או פריסתו לתשלומים יהיו במידת הצורך עניין לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995. סכומי הפיצוי יוטלו בהנחה שלא נגרם נזק פיזי מתמיד, ובוודאי שאינם ממצים.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.7.12 ועד ליום 14.9.12 וכן יום 26.4.12 (יום אחד), ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;

ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות, למעט איומים;

ג. 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של התחזות כאדם אחר או של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו[2];

ד. פיצוי המתלון מרסר בסך 4,000 ₪ ופיצוי המתלון מראמ בסך 2,000 ₪. סכומי הפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.7.16 ויועברו למתלונים. לא יופקדו הפיצויים במלואם עד למועד הנקוב, יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טפסי פרטי המתלונים;
- ב. מוצגים, פרט לכסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. עותקי גזר הדין יועברו לידיעת שירות המבחן והממונה על עבודות השירות;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשע"ו, 08 מרץ 2016, במעמד הצדדים.

[1] ובדומה, גם ע"פ 4641/12 פלוני נ' מ.י. (2013), מפי הש' ג'ובראן ובהסכמת הש' פוגלמן וסולברג;

[2] הנאשם לא הואשם ולא הורשע בעבירה זו, לפי כתב האישום המתוקן;